

i Aar bevilget 5 Millioner til Anskaffelse af nyt Feltskyts. Derved komme vi op paa 20,986,821 Kr. 06 Ø. eller med et rundt Tal tæt ved 21 Millioner. Men heller ikke dette er alt; hvad der bevilges til Militærvæsenet. Der er jo saaledes de militære Pensioner, der andrage omtrent 1,000,000, og Udskrivningen af det værnepligtige Mandskab andrage omtrent $\frac{1}{4}$ Million. Endelig staa Indkvarteringerne, der andrage næsten 400,000 Kr., opførte paa Indrigsministeriets Budget. De militære Udgifter naa saaledes op til et Beløb af 22,624,809 Kr. eller med et rundt Tal $22\frac{3}{4}$ Million. Sammenligner man det med Statens Indtægter, der opføres paa den foreliggende Finanslov med $68\frac{1}{4}$ Million, idet jeg fradrager de Beløb, der fremkomme ved Forbrug af Formue og Stiftelse af Gæld, benyttes næsten en Trediedel af Statens Indtægt i militære Øjemed. Vi ere altsaa oppe paa et lige saa højt Beløb som i den vildeste Provisorietid. Det havde sikkert ingen ventet, at det skulde blive Frugten af Systemskiftet, at man kom op paa saa svimlende høje Militærundergifter. Vi havde alle ventet, at det skulde gaa den anden Vej, men det er desværre ikke sket, og det vil sikkert være en stor Skuffelse for mange i Befolkningen. Er der noget, der har skaffet Venstre Sejr, er det det, at man har rejst rundt og agiteret mod det overdrevne Misbrug af Statens Penge til Militærvæsenet, som Højre i saa mange Aar har gjort sig skyldigt i. Derfor vendte Vælgerne sig fra Højre og sluttede sig til Venstre, fordi de troede, at Venstre, naar det kom til Magten, vilde indføre en ny Statsskik, hvorved Pengene fik en nyttigere og gavnligere Anvendelse. Og saa viser det sig, at vi ere oppe paa lige saa høje Militærundergifter som i Provisoriets Dage. Det er da ikke saa underligt, at vor Finanspolitik befinder sig i en Misere, at Statskassen er tom, at vi maa gøre ny og ny Laan, at man ikke ser anden Vej end at laane sig frem. Hvis en Privatmand bar sig saaledes ad, saaledes misbrugte sin Ejendom, vilde sikkert hans nærmeste gøre Skridt til at faa ham umyndiggjort, man vilde finde det uforsvarligt, at han skulde have Ret til at fortsætte med at bortbidsle sine Midler paa en saadan Maade. Jeg tror ogsaa, at hvis Venstre fortsætter paa denne Bane, vil Magten glide det af Hænde, Befolkningen vil ikke finde sig i det i Længden. Naar Rigsdagsmændene, til Sommer komme ud til Vælgerne og skulle aflægge Regnskab, ville de vist ikke blive modtagne med de venligste

Følelser. Der er ingen, der kan vide, hvad Enden kan blive derpaa. Der er ikke fra nogen Side, hverken fra Flertallet eller fra Ministeriet, fremkommet noget Program om, hvor vi styre hen, om vi skulle videre paa de vilde Veje eller gaa til fornuftige og rimelige Nedsættelser. Man henviser blot til Kommissionen, alt skal vente, til den bliver færdig. Vi kunne naturligvis ikke have nogen Mening om, naar den bliver færdig, da den ikke er født endnu, vi vide ikke en Gang, naar den bliver nedsat; der gaar Maaned efter Maaned. Vi havde troet, at den Kommission, der skulde nedsættes, maatte komme snart, men Tiden trækker ud. Der er endnu ikke Udsigt til, at Kommissionen vil komme, og hvornaar den bliver færdig med sit Arbejde, det er ikke godt at vide. En saadan stor Kommission, som denne vil blive, vil sikkert komme til at sidde længe og maaske arbejde i flere Aar, og Følgen vil altsaa blive, at vi fremdeles maa punge ud med disse uhyre store Udgifter.

Efter disse indledende Benærkninger skal jeg gaa over til nogle Enkeltheder paa Budgettet. Jeg vil ligesom den ærede Ordfører berøre den militære Klædefabrik, dog ikke den agrariske Del ved den. Det har vist sig, at naar Krigsministeriet skal befatte sig med Agrarvæsen, bliver Udbyttet deraf i høj Grad tarveligt. Derimod stiller det sig langt bedre, naar det befatter sig med Industrien. Efter det sidste af Statsrevisionen gennemgaaede Regnskab giver Militærfabrikken i Usserød et Nettooverskud til Staten paa 116,700 Kr.; hvilket sikkert maa kaldes et overordentlig gunstigt Resultat. Man kan herigennem se, hvad der kan tjenes ved en Tekstilfabrik; men paa den anden Side ved man ogsaa, at de Arbejdere, der sysselsættes herved, ere nogle af de daarligst lønnede, man har. Arbejdslønnen til disse Arbejdere beløber sig kun til 68,000 Kr. og med Mesterlønnen, 10,000 Kr., der ogsaa maa betragtes som Arbejdsløn, til 78,000 Kr. Staten kan altsaa med en Arbejdsløn paa 78,000 Kr. erhverve sig et Nettoudbytte paa 116,700 Kr. Der kan derfor maaske være Grund til at henstille til den højtærede Minister at tage disse Tekstilarbejderses daarlige Lønningsforhold under Overvejelse og skaffe de Folk, der samle dette store Udbytte, lidt bedre Kaar. Blandt de Ændringsforslag, jeg og min Partifælle have stillet, skal jeg først nævne et vedrørende de 16,000 Kr. til Officerers Uddannelse ved fremmede Hære; vi have foreslaaet, at det skulde udgaa. Det er